

af en god Villie til at være retfærdig, søge længe om i Verden for at finde en Embedsstand, der er faa hæderlig og retfindig som den danske. I de saakaldte fri Stater, som vi jo gjerne her bruge til Forbillede, finde vi den neppe. Erkjendige Dem, mine Herrer, lidt nærmere om, hvorledes Forholdene ere f. Ex. i Amerika, hvor lidt Retfærdigheden kan siges at være virkelig besyttet indenfor Embedsstandens Virksomhed der, og De ville da faae en Følelse af, hvilken Lykke det er at leve under Forhold, hvor man dog i Reglen tillidsfuld kan forlade sig paa sin Embedsstands Hæderlighed. Alligevel yttrede et æret Medlem, den Gang der blev talt om, at Embederne ikke kunde stilles til Dicitation, og at Embedsmændene ikke kunde gjøre Striife, at der ei heller var nogen Fare derved. Jo, mine Herrer, der er virkelig Fare derved. Der foregaar en større Udvandring af Embedsstanden, end De maaste have lagt Mærke til, og de oppoegende dygtige Kræfter have forlængst ophørt at uddanne sig til Embedsveien. Der er navnlig ikke mange Embedsmænd, hvem det kunde falde ind at lade deres Børn uddanne sig til Stats tjenesten, naar disse ikke have en særlig Forhærlighed derfor. (Modsigelse). Jo, naar De ville undersøge Sagen næiere, ville De erfare, at Stats tjenesten allerede har mistet mange gode og dygtige Embedsmænd, fordi disse have fundet en mere lønende Anvendelse af deres Kræfter og Virksomhed udenfor Embedsstanden. Ser man hen til de høiere Embedsmænd, da kunne vi snart opleve, at mange af de dygtigste af disse, om ikke ligefrem gjøre Striife, gaa deres Vej, og vi faae Klodrianer i Stedet, medens det netop er af største Bigtighed for os, at Staten inddrager de bedste Kræfter i sin Tjeneste. Det er ikke derfor min Mening, at de høiere Embedsmænd skulle lønnes for Andet end den Nytte, de gjøre; men der skal være et Forhold mellem Embedsstillingsens Bigtighed og Lønningen. Ere vi enige om, at Embedslønningen, den Gang de bleve normerede, stode i et passende Forhold til de paagjældende Embedsstillinger, saa maa vi ogsaa erkjende, at disse Lønninger nu, da Priserne paa alle Livsforbrødenheder ere stegne, alle trænge til et Tillæg, naar ikke det oprindelige Forhold skal forrykkes. Der kunde mulig være Anledning til, saaledes som Regjeringen har foreslaet det, at sætte et noget lavere Procenttillæg for den sidste Del af de høiere Lønninger — om det skal være 15 eller 18 eller 12 pCt. er naturligvis vilkaarligt, og derom skal jeg ikke udtale nogen Mening — men kun fastholde, at de stigende Priser udøve deres Virkning lige saa vel paa de høiere Lønninger som paa de lavere, om end i noget aftagende Procentforhold. Det, hvortil jeg nu vilde opfordre det høie Thing, og da navnlig den Side af Thinget, hvorfra de fleste Indvendinger imod, hvad jeg her har udtalt, ere fremkomme, er, at vi i denne Sag skulle søge at frigjøre os for politiske Standpunkters Indflydelse paa vor Dom.

Følge min Anskuelse kunne de Forpligtelser, som Staten har over for Embedsstanden i Almindelighed, saavel den høiere som lavere lønede Del af samme, ikke gjøres afhængige af vore afvigende politiske Standpunkter her i Salen, hvilket jeg vil opfordre de Herrer til at betænke. Jeg tror, at ved en uheldet Overveelse, der ikke paavirkes af politiske Strømninger eller Stemninger, vil man komme til Erkendelse af, at det ligger saavel i den ene som i den anden Sides Interesse, at Embedsmændene lønnes i Forhold til deres Stilling; og naar Forholdene tale for en almindelig Forhøielse af Embedsmændenes Gage, saa bør den anvendes paa samtlige Embedsmænd, naturligvis — det vil jeg indrømme — med de eller lignende Modifikationer, som Regjeringen har foreslaet.

Winther: Jeg vil først tillade mig at gjøre en Bemærkning paa et æret Medlems Begne, som har havt Ordet, men som forglemte et Punkt, han vilde have fremdraget; det var det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), der ønskede at udtale, at han ikke vilde raade til at give de Aftorninger, der ere paaregnede at skulle ske i Henhold til denne Lovs § 2. Jeg fremhæver dette saa meget hellere, som jeg i den Henseende ganske samstemmer med det ærede Medlem. Det var kun en Forglemmelse, som var Anledning til, at det ikke fremkom fra ham; nu er mit Løfte opfyldt, idet jeg fremhæver dette. — Denne Sag er jo meget vel stiftet til at sætte Videnskabernes i Bevægelse. Den ærede sidste Tale vilde vel lægge en Dæmper derpaa, men det forekommer mig virkelig, at den første Del af hans Tale var vel stiftet til at reise Videnskaben, naar man ellers var tilbøielig til at lade sig lede af de Uttringer, som fremkom fra det ærede Medlem. Jeg tror imidlertid, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem endte med at sige, at det er bedst, at man ser bort fra de politiske Forhold i denne Sag, idet vi Alle, saa at sige, have en Vret at gjøre god, nemlig den at opfylde et Tilsagn, som man omkring i Landet og navnlig Embedsmændene paa en Maade have modtaget ved de Forhandlinger, som fandt Sted, og de Forslag, som bleve vedtagne i sidste Samling. Vi hørte det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds tale i en virkelig forsonlig Aand, og det forekommer mig derfor, at det var ønskeligt, om man fra den anden Side vilde følge dette Spor; det er vist, at det vilde tjene dem bedst, som skulle have Godt af denne Lov. Jeg kan og skal fatte mig ganske kort angaaende denne Sag; thi jeg tror, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds tilstrækkelig og klart har godtgjort, hvori egentlig Feilen stikker, og at det er Regjeringen selv, som har beredt sig den Forlegenhed, hvori den er med Hensyn til sine Embedsmænds tidsvarende Stilling. Jeg skal blot nævne den Tanke, som det ærede Medlem har ud-